

" Det hender i livet så nu og da at et hjerte blir knust på sin vei, det hente seg engang på Golgata, Guds hjerte blev knust for deg".

Det er fastetid i Herrens kirke. Stille! Herrens tjener"
-Jesus Kristus kommer oss nær.

Teksten ikveld er hentet fra profeten Esaias, fra den del som kaldes "etter Esaias", eller "den annen Esaias"- den store navnløse profet. Han er jo også kaldt "2det Gamle Testamentes Evangelist". Guds Ånd hadde åpnet hans øyne og fylt hans sjel sådan at han evnet å "se Herrens tjener"- Guds utvalgte. Som enhver profeti har en av en synskrets, en indre og en fjernere, en næved og en lengre borte i framtiden, så har også denne profetien om-Herrens tjener. Den nærmeste synskrets er Israel som blir betegnet som Herrens tjener. Dette uttrykk er oftere brukt om Israell som folk i sin allmähindolighet, dette ser vi for eksempel er tilfallet i Kapitlene 41.8 og 42.29. Men folket som helhet sviktet sin oppgave som var gitt det fra Gud.

En rest skal bli tilbake sier profeten. Og denne rest av trofaste, er det så betegnelsen "Herrens tjener" brukes om. Når så profeten videre skildrer den lidelse og nød som denne "tjener" må gjennomgå, bruker han billedet farget av og hentet fra sin samtids martyrkirke, men under de sværeste tidene med forfølgelse og lidelser stillet for dem lever der i hans bevissthet en levende tro på "denne tjeners seier og fremgang, som da også munnar ut i en seierstone for frelsen og frigjørelsen vår"-Herrens lydige tjener. Men det er klart at ordene både her i kapittel 42 og enda mere i det 53 kapitelet ikke bare kan være brukt om den "hellige reest" av troende i Israel. Her blir det spørsmål om en større og av overseende storhet. Billedet av "Herrens tjener" både her i teksten og enda mer i det 53- raker høyere og enn alle i det Det Gamle Testamente har vitnet om den frelser som skulde komme. Der findes da heller ikke i all verdens historie mer enn en på hvem dette veldige utsagn passer.-

og denne ene er Kristus, smertenes mann, han er Herrens tjener. Om han er det at profeten med sitt klarsyn vitner -- 500 år før han kommer. Han vitner om den gjerning han skulde utføre, om det mål han skulde nå, og de midler han skulde bruke.

Med varsomme hender skulde denne Herrens tjener ta om det knekte rør" og styrke det! Med skjermende hender stelle med "den rykende tande", så det svake lys ikke sluktes men bringe det til å flamme opp og brenne.

Lys vilde han bringe inn i verdens mørketid og til dem som sat i mørket og i dødens skygger. Blindes øyne skulde han åpne og fanger i syndens nød og skam vilde han sette i frihet.--- Profetens syn er blitt til virkelighet! Jesus Kristus er oppfyldelsen. Hvad profeten i sitt klarsyn skuet er ved Jesus Kristus blitt til dagklar virkelighet. Han blev den tjener i hvem Gud Herren hadde sitt velbehag. Hvad der blev sagt om ham er skedd!" Jeg er blandt dere som tjeneren" sa Jesus selv, og hans apostel vitner om ham og sier at "han tok en tjeneres skikkelse på seg og fornødret seg og blev lyng til døden, ja, korsets død". ved sin tjenestes verd gikk han inn under slektens synd og bar den, løftet en slekt i synd og skam med sine naglemerkede hender opp mot Gud. Jeg spør så igjen - har du lest hans historie.

"lest hvordan en tornekrans
blev flettet i hans hår-
og han bad, forlat dem, foruten

Har du lest om den som sa om ham kun slag og sår"
Har du lest om den utropte som tilslutt "ullbrakt" det var
for deg. Har du hørt og trodd i din sjel forvist---
min frelser er knust for meg!"

Dette er fastetidens budskap. Hør det ! Tro det ! Det er din sjels redning. For det skal du vite at møte Jesus som sin sjels frelser, det er livets strålende opplevelse. Så møt ham da da, se hans historie for ramme alvor, slik at den griper deg! Ingen kan dog lese hans historie uten å gripes ved det. Det fortelles om den Franske fritenker Diderå, en av de som som ved sine fritenkerske skrifter var med å forberede den franske revolusjon, som han skildret og likte hvor en kom sammen for å lese Det Nye Testamente, og så spotte over det som var lest. En dag da det var blitt lest om

Jesu lidelseshistorie og så spotten tok til, stanset han lesingen. Han forbannet den gjerning han hadde gjort ved å stifte denne klubb, og forlot den.

Hvad har så vi opplevd, vi som engang fikk den nåde å møte ham som vår frelser, og fikk tro syndernes forlatelse? Jo vi har fått oppleve dette:

vi= det tapte all sin glans
da blev vår hug kun livets
uvisnelige krans!-----

Å- om jeg dog evnet å si deg det så du blev grepet og din sjel og din vilje åpnet seg for ham- d e t e r d o g i n g e n s o m J e s u s ! Jeg sier ikke dette for det jeg fortiden har en prestedtjeneste og derfor jo skal si noe godt om ham, men fordi jeg vet hvad det er å tro på ham og fordi jeg vet hvad han kan og hvad han er for en synder=

"Hvad enn jeg kunde vite
slett ingen ting jeg vet
foruten hans - min frelsers
b u n n l ø s e kjærlighet".

Som Herrens tjener gikk Jesus stille og mild mellom sin samtid. Ingen "marskriker" på vei og gate, ingen "reklame" over sin Gudsendte tjeneste. Sterk og mild øvet han sin gjerning. Der hvor nød og sorg og synd herjet og hjertes krympet seg i anger og angst, der var han med sin hjelp og sin forståelsesfulde kjærlighet. Hvor et menneske var "slått ut av kurs" og blitt som det knekte rør hvis livsmot og framtidshop var gravlagt, der lyste han opp, tendte hop, ga livskraft og livsinnhold! Forteller ikke hans historie nokk om dette? Vi har fortellingen om en Levi i tollboden, en synderinne i Simons hus slik hun er tegnet for oss i denne søndags Evangelium, vi har den lettsindige Samaritanske kvinnen som hadde stykket sitt ungdomsliv ut til leketøy for menn, og så mange, mange flere. Hart hadde synden og det onde herjet det som engang hadde blomstret så smukt, så mye var spilt, ødet, dradd ned i smuts og skam. Så møtte de han som hadde forståelse og kjærlighet og kraft til å tillgi, til å reise opp, han som forstod dem og netopp derfor evnet å tillgi, for det å forstå- det e r å tillgi!

han var ikke himlens bråk--

han var ikke stormens brak--

han var sol på slagne
dugg på våren stå--
strå"

og sjelens dyp får lutret rost", da marker du at også
"evigheten har Gud lagt inn i ditt hjerte!---

Guds hånd har sjelens strenge
i tidens morgen steint

tonens bange beven, hans egen rost er gjent".-

Ja nå denne evighetens rost i din sjel få en utløsning..
Du merker da også noe av den underlige uro i din sjel
engang ~~alt~~ iblandt- jeg kan kanskje kalde det
spenningen mellom din innteressesfære og de åndelige,
evige verdier. Din tanke har begyndt å stanse opp for
"den store livsens gåte"-- men så blir det ikke noe mere
av det, koeser ikke til noen avgjørelse. Dagens jag og tidens
rastløse uro får veivret i trykke bort, du er redd de stille
stunder de ditt ansvar brøter inn over deg. Det er jo så
typisk for v. tid at den har en slik redeel for i våre
alene, med seg selv i stillhet- derfor også allt dette
sanseløse jaset og den hektiske uro. "Hil meg disse"-

"tidsmentalitet" sies der! ja, la det nå hete hvad det vil,
det er ihvetfeldt av farlig art. Det er bare i stillheten
som alle kan bli i fares- i den stille søkte susen-
du kjeller ved tids sjeleopvåkne mennesker til å få not
til å bli alene med Gud, og til å ta det ansvar med ham
som man i det kan nokk bli kaldt for å gjøre dette, men
det må bli overveldig og unykorst!

--- Ut t e n e m s i e r bøygen"

"Iggensot" sier Gud i

en du skal du også få oppleve at nettopp du er Herrens
tjener- kristne- ved din side med sin kjel, og du som er
vitt som "et inokket rør" skal kjende at Herrens sterke
og varme hende tar eitt sterke tak om deg og legger deg
igjensom. Men kjender jo du en slags nød og be-
sjult de brender til frimodighet og frelsesvishet .
Den vet først og fremst om synden -som synd! Vet at den
har eitt dyb sammenheng i slekt etter slekt og har gått
sin sjel til sjel. Den har nokk kunnet skifte i form men
den samme sakte den har gått i slekten i Herrens sterke
og varme hende kjel og fært oss inn på feil spor,
i Herrens sterke hende kjel og fært oss inn på feil spor
Den som er nettopp nettopp har at Herrens tjener" moter frem

for med sin kraft å føre deg inn på et nytt spor, det rette sporet! Hva er det nå i grunne som hindrer deg og holder igjen for å ta det skritt ut å bli en kristen, Omgangskrets og miljøet? Det er ganske underlig forresten hvor svake mennesker kan være nettop når det gjelder å ta stannpunkt, gi seg over, bli følelse! Jeg minnes i denne forbindelse en Østlandsk sorbonde-han kaldtes forresten "Protpiter"! Han var rik, aktet og sett opp til. Han var helt igjennom en staskar. Av det ytre var noe av en kjempe-skikkelse. Han ruvete også i det ytre! En dag stod han foran det valg å skulde bli en kristen! Han stod opp i forsamlingen og bekjendte dette, da skalv den svære mannen og svetten stod ham om pannen. Han sa engang senere da det var snakk om dette -" så k l e n, h a r j e a l l d r i v e r i i mitt liv" Ja, vist kan det "rygne på" når det skal brytes med verden og sitt gamle liv! Det er jo døden over det gamle selrettferdige livet. Men Gud være takk som gir kraft til å kjempe seg igjennom. Det er hver eneste troendes deilige og lykkelige erfaring. Hva inngen annen i verden kunde - det både ville og kunde han!

Så sitter her kanskje en eller annen her å snakke tilvæld hos hvem nettop dette spørsmål er begyndt å trenge seg frem, og som nå retter sine øyne opp mot prekestolen, og jeg synes høre de, si: " - kan du ikke si meg bestemt og avgjort hvordan jeg skal få oppleve dette å få bli en sann kristen. Det er det det er slike som bærer på dette spørsmålet, og jeg også oftere mødt det nettop nå i denne tiden. Gud velsigne alle dere som går å spør etter Gud, som "grunner" på "hvordan dere skal få det til. Det er et ord fra de gamle Havaianere som jeg er så glad i, og som har vært til hjelp for så mange-. Det er sagt med så enkle ord, "-

----" t r o d e t e r å g å t i l J e s u s m e d s i n e s y n d e r - Vil du forsøke det. Og Jesus selv han sier, husker du kanskje- "den som kommer til meg vil jeg ingenlunde støte ut. Du skal bli fullgjort. Han selv står inne for det. Det er et ord som er så enkelt og så praktisk som

han sier her som skal hjelpe menneskene og de som ikke forstår - jeg har kaldt det i utfordring og tatt det ved hånden-

Dette er hans urokkelige løfte som står ved makt også idag. Han tar deg ved hånden - er det nokk for deg? Vil du ta imot den hånd han rekker ut mot deg. A-gjør det dog!

=====

Men, Herrens venner, må allidri glemme at også vi skal være tjenerne. Tjenere i ord og liv, i ferd og handlinger. Det er livets skjønneste og høyeste oppgave. Frelste for å tjene!

Den nåde du får blir deg en evne til å kunde tjene andre. Som det er en dikters evne å kunde gi sine tanker form i ordbilled og dikt og en musikers evne å gi sin kunst form i rytme og toner - er det en kristens vidunderlige evne å kunde gi Gudslivet i sin sjel uttrykk og form i tjeneste.

- det største her i verden

er ikke kunst og makt,
men andre glad å tjene i
kjarlighetsens drakt "----

slik synger jo så vakkert en av de gilde prester som har vitnet om sin frelser, nettop fra denne prekestolen!

(Jonas Dahl!)

Den tjenesten setter alltid de dype merker efter seg! Og denne tjeneste trenges så sårt i en kall og vond verden hvor der lides og lenktes etter forståelse og hjertelag. Guds sollys skulde vi være nå i en grå og hverdagsstøvt til.

Vi er som frelste mennesker bundet fast til vår frelser og skulde eie noe av hans hjertelag. Vi er både hans bundne tjener "hans trell" (dullos), men også hans tjener utat -for andre (diakonos). Nu må det ikke bli til dette at du tror deg å tjene ham ved det at du våger deg til å gå til kirken en og annen en gang i denne tiden.

Det kan være tider da dette nettopp er det motsatte av å tjene Herren. Du kan være blitt på mote! Det minner meg om hvad der er fortalt om Voltar-spotteren! En dag mødte han et likfølge, han stanset, tok hatten av i ærbødighet!

Av hans venner spurte han så, er du blitt venn med Voltar? Og jeg kilet på ham, men vi snakket om noe annet. Han svarte han "Gud gi i sin store nåde og barmhjertighet

at det aldrig må bli tilfældet med noen av dere som er her i kirken ikveld å bli " moderne " å hilse på Gud- men aldrig å snakke med ham.

Vi vil tjene ham fordi han tjente oss først!

Vi vil tjene ham fordi han ga sitt liv til en gjennløsning- betaling for oss- Vi vil tjene ham fordi vi k a n ikke annet Kristi Kjerlighet tvinger oss -

og det er livets lykke

Guds himmel i det små--

å tjene er å herske -å give er å få.

Åre være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var ,er og blir en sand Gud -fra Evighet til Evighet.

--- a m e n-